

Átadták a felújított győri Öregtemplomot

rejöjjon a találkozás” – fogalmazott a püspök. Hozzátette: az Öregtemplom esetében többről van szó, mint egy épületről. Itt az élő Jézus vár, hogy személyesen találkozzon velünk.

Az igehirdetést követően Szemerei János püspök megáldotta a megújult templomot, majd úrvacsorával folytatódott az alkalom.

Az istentiszteletet közgyűlés követte, amelyen elsőként dr. Galli Csaba felügyelő adott tájékoztatást az elvégzett munkákról. Ezek után köszöntőt mondott Szemerei János püspök, Soltész Miklós egyházi, nemzeti és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár, Rátz András egyházmegyei felügyelő, valamint Kara Ákos győri országgyűlési képviselő, infokommunikációért és fogyasztóvédelemért felelős államtitkár is. Jókívánságait fejezte ki továbbá dr. Somoogyi Tivadar alpolgármester, Hannu Koskelainen, a finnországi kuopioi gyülekezet lelkésze, illetve Wagner Tamás református lelkész is. Végül Csorba János igazgató lelkész nyilvánította ki örömét azért, hogy a győri evangélikusok újra otthonra találhatnak szeretett templomuk falai között.

A hálaadó esemény a Péterfy-iskola aulájában tartott fogadással zárult.

■ ADÁMI MÁRIA

Oratio œcumenica

[Lelkész:] Szerető mennyei Atyánk, áldunk és dicsőítünk, hogy szent Fiadban közénk jöttél. Hisszük, hogy most is velünk vagy, és meghallgatsz bennünket, amikor az ő nevében könyörgünk hozzád.

[Lektor:] Hálát adunk szabadításodért, szeretett Fiad, Jézus Krisztus megváltó művéért, amely örök irgalmadat közvetíti számunkra. Köszönjük, hogy a keresztség és az úrvacsora szentsége által részesülhetünk kegyelmed gazdagságában. Kérünk, add, hogy ne éljünk vissza türelmeddel, ránk áradó szeretetteddel! Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Oltalmazd meg egyházadat! Segítsd a lelkészeket, felügyelőket, presbitereket, hogy Jézus és az apostolok útmutatása szerint járjanak elöl mindenben a rájuk bízott közösségekben! Légy a gyülekezetekkel, és erősítsd hitünket Szentlelked ereje által, hogy egy szívvel és egy lélekkel tudjunk megállni előtted minden bajban és örömben! Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Kérünk téged, mennyei Atyánk, adj a szívünkbe reményteljes várakozást! Légy velünk, amikor a munkánk közben gondolunk Jézus érkezésére, vagy amikor csendes magányunkban imádsággal fordulunk hozzád! Áldd meg otthonunk békességét, és adj örömet a szíveinkbe! Szenteld meg örömminket, hogy ne mulasszunk el hálát adni ajándékaidért és minden áldásért, amelyben részesülünk! Áldd meg a gyermekeket, és övd életüket, hogy az ő szívből jövő örömkük a miénk is lehessen! Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

Légy azokkal, akik betegségekkel küszködve harcolnak a holnapért, és légy a szomorkodókkal, halállal vívódókkal, gyászolókkal! Add, hogy tudjunk segíteni másokon – az otthonalankon és az árvákon, az éhezőkön és a lelkiileg sérülteken! Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lelkész:] Mennyei Atyánk, siess segítségünkre, és tarts meg minket a hitben, hogy soha el ne szakadjunk tőled, hanem a tied maradjunk, míg el nem jön országod, ahol hitünk látássá válik – Jézus Krisztus, a mi Urunk által.

[Gyülekezet:] Amen.

Ismét kinyíltak a győri Öregtemplom kapui, és megteltek a padok december 11-én, vasárnap délelőtt. A hálaadó istentiszteleten Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke hirdette Isten ígétjét, majd Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke mondott áldást a felújított épületre.

A liturgiában Kiss Miklós győr-mosoni esperes, Csorba János győri igazgató lelkész, illetve Berényiné Mesterházy Zsuzsanna és

Jánosa Attila helyi lelkészek is részt vettek. Közreműködött továbbá Katona Tibor karnagy vezetésével a győri pedagóguskórus, valamint a Péterfy Sándor

Evangélikus Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda énekkara és furulyásai.

Az építkezésnek nincs vége! – hangsúlyozta Ézs 40,3.10 és

Mt 12,6 igéi alapján tartott prédikációjában Gáncs Péter. „Az az út, amely összeköti Istent és az embert, sosincs kész. Mindig van rajta mit építeni, hogy lét-

Hálaadás az oroszlanlyi templom restaurált oltárképéért

Ünnepi istentisztelet keretében került sor advent 2. vasárnapján az oroszlanlyi evangélikus templom restaurált oltárképének megáldására. Az alkalmon Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke hirdette Isten ígétjét. A liturgiában Szarka István fejr-komáromi esperes, Farkas Etelka helyi lelkész, valamint a gyülekezet énekkara működött közre.

A több mint kétszáz éves oltárképet, amely a Gecsemáné-kertben lezajlott jelenetet, Jézus tusakodását ábrázolja, az oltártérrel jobbra, a szószékkel szemben helyezték el. Erre azért volt szükség, mert az 1994-ben elvégzett felújítás feltárta az oltáron korábban takarásban lévő, domborművekkel díszített eredeti festményt, amelyet a műemlékvédelem kérésére meg kellett őrizni. Így mostantól két művé-

szi ábrázolás is segíti a hívek lelki elcsendesedését.

Az oltárkép centrumában lévő imádkozó Jézus alakját ajánlotta a jelenlévők figyelmébe Zsolt 130,6 és Jn 17,9 igéi alapján tartott prédikációjában a püspök. „Nagyon fontos, hogy úgy lássuk Jézust, mint akinek nem közömbös az, hogy mi lesz velünk. Akinek az elalvó tanítványok sem közömbösek” – fogalmazott Szemerei János.

A prédikáció után Szarka István esperes mondott áldást a restaurált oltárképére.

Az istentisztelethez kapcsolódó közgyűlésen Sztruhár András köszöntötte a megjelenteket. Az egyházközség felügyelője megköszönte Tordainé Bucsi Ágnes festő-restaurátor munkáját, aki az állagromlás miatt szükségessé vált restaurálást végezte. Ezt egyrészt a Magyarországi Evangélikus Egyház Építési és Ingatlanügyi Bizottságának kiemelt támogatása tette lehetővé, másrészt az egyházkerülettől és a város önkormányzatától kapott segítség, illetve a gyülekezet tehervállalása.

Az oltárkép történetéről dr. Harmati Béla László, az Evangélikus Országos Múzeum igazgatója adott tájékoztatást. Elmondta, hogy a festményt az oltárral, a szószékkel, illetve más berendezési tárgyakkal együtt 1784-ben vásárolta az oroszlanlyi egyházközség a majki kamalduli kolostortól, annak megszűnésekor.

Zárásul Lazók Zoltán helyi polgármester, valamint Molnár István, a fejr-komáromi egyházmegye felügyelője mondott köszöntőt.

■ AM

Támogatja az állam az evangélikus gyülekezetépítést

Orbán Viktor miniszterelnök december 10-én hivatalában fogadta Gáncs Pétert, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspökét. A megbeszélésről csupán egy szűkszavú sajtóközleményt adtak ki. Gáncs Péter püspököt a megbeszélés részleteiről kérdeztük.

Interjúnk az 5. oldalon ▶

Kedves Olvasóink!

Az Evangélikus Élet magazin következő száma összevont, 51-52. heti lapszámként jelenik meg 2016. december 25. – 2017. január 1-jei dátummal, hatvan oldalon. Ára 550 forint. 2017. évi 1. magazinszámunkat január 8-i dátummal vehetik kezükbe, ára 500 forint lesz. – A szerk.

ADÁMI MÁRIA FELVÉTELE

Bécsi emlékezés az 56-os menekülthullámra

Amikor az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet és a Bornemisza Péter Társaság december 4-re tűzte ki az 1956-os forradalomra és szabadságharcra emlékező estjét, a szervezők nem sejtették, hogy Ausztriában ezen a napon kell (meg)ismételten az urnákhoz járulniuk az államfőválasztáson részt venni jogosult polgároknak. Márpedig a két jelölt – a baloldali Alexander Van der Bellen és az Osztrák Szabadságpárt főideológusának tartott Norbert Hofer – programjának egyik legmarkánsabb különbsége a napjaink menekülthullámához való viszonyulás...

Az 1956-os szabadságharc leverése után nyugati szomszédaink még teljes egysebben, egy szívvel, egy lélekkel viszonyultak segítőkészen a magyar menekültek tízezreire. A példás hozzá(nk) állást idézik azok a dokumentumok is, amelyekből most reprezentatív összeállítást tettek közzé az Ausztriai Magyar Lelkigondozó Szolgálat főhadiszállásán, az 1957 óta szinte fogalomként vált Capistrangasse 2. szám alatti otthonban. Fogalomként a 2000-ben bekövetkezett haláláig itt lakott evangélikus lelkész, Szépfalusi István nevével együtt vált az intézmény, amely az 1961-ban általa megalapított Bornemisza Péter Társaságnak is mindmáig központja.

A múlt vasárnap megnyitott kiállítás anyagából is kitérünk, hogy az édesanyjával 1955-ben, tehát a forradalom előtti esztendőben Bécsbe visszatelepült Szépfalusi, majd felesége, Wanner Márta lényegében egész további életét e kettős szolgálatnak szentelte: a múlt rendszer mindenkorai menekültjei (lelki) gondozásának és a kultúraszervező tevékenységnek. A tervek szerint állandósuló (és bővítendő) kiállítás most főként az előbbire fókuszál, különös tekintettel a forradalom leverését követő napok, hetek, hónapok történéseire. A dokumentumok egyértelműen bizonyítják, hogy az Ausztriai Evangélikus Egyház példás gyorsasággal kereste, és Szépfalusi

lusi István személyében meg is találta a megfelelő személyt a menekült magyar hittestvérek felkarolására. Állami egyetértéssel már 1956. november 5-én (!) kinevezték menekültgondozó lelkésznek Bécsbe.

Az 1956-os magyarországi forradalom és szabadságharc, illetőleg az annak leverését követő magyar menekülthullám ausztriai recepcióját bemutató kiállítás megnyitását adventi együttlét előzte meg az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet havonkénti istentiszteleteinek teret adó tágas kápolnában. Az osztrák főváros VII. kerületében, a Lindengasse 44/a címen található Feltámadás-templom igazán különleges: a torony nélküli szakrális hely egy társasház földszintjén húzódik meg. (Nem mellékes tény, hogy osztrák gyülekezetének az a magyar származású Főnyad Pál volt éveken át a lelkésze, aki ma is elnöke a Martin Luther Bund ausztriai szervezetének.)

Az Advent az emlékezés jegyében címmel tartott templomi alkalmon szokatlanul magas színvonalon előadott zeneművek szöttek át az 1956-ra reflektáló prózai és lírai idézeteket. Igéhirdetéssel Juhász Réka, az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet 2015 szeptemberében beiktatott lelkésze szolgált. Jn 1,1–14 alapján – egyebek mellett – arra is rámutatott, hogy elsősorban „nem a sötétség legyőzésére kell törekednünk, hanem a világosság befogadására”.

A Capistrangasséba való átvonulást követően a Bornemisza Társaság jelenlegi elnöke, dr. Bartók Miklós orvosdoktor nyitotta meg (képünkön) az 56-os magyar menekültek lelki gondozását dokumentáló kiállítást. Köszöntötte a mintegy félszáz megjelentet Karl Schiefermair, az Ausztriai Evangélikus Egyház főtanácsosa és dr. Inge Troch, a Bécsi Egyházkerület felügyelője is, majd a résztvevők szeretetvendégség keretében osztozhattak e különleges adventi alkalom testi és szellemi ajándékain.

■ T. PINTÉR KÁROLY

Megszépült a templom Vereasegyházon

Hálaadó istentiszteletre gyűltek össze a hívek december 3-án, szombaton a vereasegyházi evangélikus templomban, amely a helyi önkormányzat támogatásának köszönhetően teljes külső felújításon esett át. Az igéhirdetés szolgálatát dr. Fabiny Tamás püspök végezte, a liturgiában Albert Gábor, az egyházközség lelkésze működött közre. Részt vett az istentiszteleten Mekis Ádám esperes, Beniczúr László tiszteletbeli egyházkerületi felügyelő és Pásztor Béla polgármester is.

Az Északi Egyházkerület lelkészi vezetője Mal 3,1–7a alapján tartott prédikációjában kiemelte az igeszakasz első versét: „Hamar eljön templomába az Úr, aki után vágyódtok, a szövetség követe, akit kívántok.” A gyülekezethez intézett szavaiban a püspök utalt arra, hogy bár kicsi a vereasegyházi templom, de célja, hogy láthatóan hirdesse az Úr jelenlétét a településen, továbbá felhívta az egybegyűltek figyelmét a személyes megtérésre, megtisztulásra is, hogy az adventi várakozásban szívük templomába is megérkezzen az Úr.

Az istentiszteleten a gyülekezet hit-tanos gyermekei szolgáltak énekkel és verssel, majd a Lisznyay Szabó Gábor Zeneiskola növendékeinek műsorát hallgathatták meg a hívek. Végül Albert Gábor lelkész köszöntötte a meghívott vendégeket, a tervezőket és a kivitelezőket, valamint minden megjelent. Külön is felhívta a figyelmet a templomajtó feletti két ablakra, amelyek Mezősi Eszter üvegművész munkái. Az együttlét után szeretetvendégséget tartottak, amelynek szintén a szomszédos zeneiskola adott helyet.

A vereasegyházi gyülekezet a templom teljes belső felújítását, a további üvegablakok kicserélését és a külső környezet rendezését is tervezi. A Fabiny

Tamás püspök által említett lelki megerősődéssel együtt mindez reménység szerint lehetővé teszi, hogy az evangélikus közösség egyre nagyobb szerepet

tudjon vállalni az elmúlt időszakban lelkészszámát tekintve is jelentősen gyarapodó város életében.

■ BALICZA MÁTÉ

Újra választott MEÖT-elnök és -főtitkár

Tisztújításra került sor a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) december 7-i éves közgyűlésén. A következő ötéves ciklusra Steinbach József református püspököt választották meg újra a szervezet elnökévé és dr. Fischl Vilmos evangélikus lelkészt a főtitkárává.

Steinbach József megnyitómádságával kezdődött a közgyűlés, majd házigazdaként Fischl Vilmos főtitkár köszöntötte az egybegyűltek.

Elnöki beszámolójában a református püspök visszaemlékezett 2011-ben történt megválasztására, és Pál apostol filippiekhez írt levelének 2. fejezetét idézve elmondta, hogy keresztény emberként azt a példát kell követnünk, amelyet Jézus Krisztus is követett élete folyamán.

A különböző bizottságok beszámolóit után Fischl Vilmos főtitkári je-

lentésében számot vetett az elmúlt öt esztendővel, majd bemutatta a 2017. év programjait. Kiemelte a közelgő januári ökumenikus imahetet, a világinapnapot és a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulója alkalmából szervezendő programokat.

A számvizsgáló bizottság, a felügyelőbizottság, illetőleg a független könyvvizsgáló jelentésének meghallgatása után a közgyűlés elfogadta a MEÖT 2017. évi költségvetését. A következő ötéves ciklusra – az újra választott

tott elnök és az újra választott főtitkár mellé – megválasztották az alelnököket Gáncs Péter evangélikus elnök-püspök, Pataky Albert pünkösdi egyházelnök, Kalota József ortodox érseki vikárius személyében, elnökségi tagnak pedig Papp János baptista egyházelnököt. A háromfős felügyelőbizottságba a következő ötéves ciklusra a közgyűlés dr. Khaled A. László metodista szuperintendenst, Magyar Máriusz román ortodox esperest és Frank Hegedűs anglikán esperest választotta.

Az elnökség javaslata alapján a közgyűlés megválasztotta továbbá a bizottságok tagjait is. Az alkalom Kalota József imádságával ért véget.

■ Forrás: MEÖT

Pályázatokat értékelt a reformációi emlékbizottság

Egyházunk reformációi emlékbizottságának ülése november 30-án Szemerei János püspök áhítatával kezdődött. A többórás értekezleten döntött a testület a meghirdetett gyülekezeti és ifjúsági pályázatokról is. Örömteli tény, hogy a tervezett, kiosztani kívánt keretet a bizottság jelentős összeggel megemelte, így összesen mintegy tízmillió forinttal támogatta a gyülekezetek igényeit.

Áhítatában a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület lelkészi vezetője a napi ige kapcsán („Nem bocsátlak el, míg meg nem áldasz engem”) elmondta, hogy Isten gazdag áldásának felfedezése fontos számunkra is, különösen a reformáció kezdetének ötszázadik évforduló-jához közeledve. A reformáció az áldások felfedezéséről szólt, az Istentől jött ajándékokkal való éléstről. Programok, tervek, emlékezések jönnek, amelyek hordozói lehetnek Isten áldásának, mert ami Istentől jön, az igazán fontos – zárta gondolatait a püspök.

Az áhítat után felolvasták dr. Hafenscher Károly levelét. A kormányzati Reformáció Emlékbizottság munkájának segítéséért felelős miniszteri biztos beszámolt a tervezett állami ünnepekről. A budapesti Művészetek Palotájában január 6-án tervezik megtartani a jelképes, reprezentatív nyitóalkalmat.

A levélből értesülhettek a jelenlévők a bélyegkiadás ügyében a Magyar Postával, illetve a tíz- és húszezer forintos emlékérmek kiadásáról a Magyar Nemzeti Bankkal folytatott tár-

gyalásokról, és a miniszteri biztos ki-tért egy futóverseny szervezésére is.

Ezután a bizottság tagjai pályázatokról döntöttek: a beérkezett, formailag és szakmailag megfelelő kéréseket a rendelkezésre álló, immáron tízmillió forintra megemelt anyagi keretből fogják fedezni.

A meghirdetett harminc darab Luther-társasjátékra tizenöt pályázatot küldtek be. Közülük kettő iskolából érkezett, a gyülekezeti pályázatok közül pedig többet egyházközségek összefogásával készítettek el. A gyülekezeti és iskolai programokra kiírt pályázatra összesen hatvanötön jelentkeztek, 12 755 084 forintot igényeltek. A pályázatok között tizenkét iskolai volt, a témák sora pedig igen tág. Külföldi útra nyolc pályázó igényelt támogatást;

a belföldi programok között kirándulás, saját és ökumenikus szervezésű helyi program, illetve projekthét és az egész évet átívelő programsorozat egyaránt szerepelt. (A későbbiekben a nyertes pályázatok után megvalósuló programokat, alkalmakat szeretnénk az evangélikus sajtóban is bemutatni, így népszerűsítve értékeinket, a reformációhoz köthető alkalmakat.)

Huszonöt éves a Magyarországi Luther Szövetség, amely jövőre jubileumi előadás-sorozatot szeretne szervezni a reformációi emlékbizottsággal a megújult Evangélikus Országos Múzeum termében minden hónap utolsó csütörtökén, délután 6 és 8 óra között. Hogy milyen témák lesznek, és hogy kik lesznek a konkrét előadók, az még szervezés alatt áll.

Ezután Marton Jenő a Hibernia Kiadó útikönyvötletét mutatta be. A ké-szülő Szászország útikönyvben helyet kapna egy Luther-fejezet, emellett egy nagy méretű térkép az érintett városokkal.

A bizottság elé került javaslatában Fábri György északi egyházkerületi felügyelő a nagy központi események mellett a gyülekezetekben való emlékezéseket szorgalmazta, az evangélikusság tudatos vállalását hangsúlyozta.

A továbbiakban utazási irodák által meghirdetett reformációi programokról, futóverseny szervezéséről, zenei program támogatásáról esett szó a reformációi emlékbizottság november 30-i ülésén.

■ HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA

Slovenská príloha

Stranu zostavila: HILDA GULÁČIOVÁ-FABULOVÁ

„Lud, ktorý chodí vo tme, uzrie veľké svetlo, nad tými, ktorí bývajú v temnej krajine, zažiarí svetlo.“ (Iz. 9, 1)

Pred Vianocami sme boli na návšteve u známych. Prišla večerná hodina a ich malá dcérka sa ukladala spať. Tak sme sa podujali, že ju pôjdeme uložiť my. Miesto rozprávky sme jej rozprávali o Vianociach, že práve na Vianoce sme dostali ten najväčší vianočný darček Ježiša. Keď sa Ježiško narodil, boli pastieri osvietení slávou Pánovou. Na znak toho sa zapalujú na Vianoce sviečky a svetlá. Vianočné svetlo, – vysvetľovali sme – poukazuje na ozajstné svetlo Ježiška.

Ráno, keď sa zobudila, prišla do obývačky a ukázala na svietiaci vianočný stromček: „Aha, Ježiško!“ Prišla do kuchyne, a opäť ukázala na svietiacu dekoráciu v okne slovami: „Ježiško!“ V každej izbe, pri všetkých vianočných svetlách nachádzala Ježiška. Chvíľu sme uvažovali, či sme to neprehnali. Až vtedy sme si uvedomili: malé dievčatko nám pomohlo vidieť svetlo Božej lásky v Ježišovi Kristovi na každom mieste.

Prajem sebe i čitateľom, aby nás tieto Vianoce množstvo svetiel neoslepilo, ale pomohlo vidieť ten najväčší Dar, ktorý sme dostali. A nielen na Vianoce.

■ LUBOMÍR TURČAN,
riaditeľ vydavateľstva *Transciscus a. s.*

Príbeh lásky

Kde bolo, tam bolo... Pred dlhou, dlhou dobou existoval ostrov, na ktorom žili všetky pocity človeka: dobrá nálada, smútok, múdrosť... a okrem ostatných rôznych pocitov aj láska. Jedného dňa sa pocity dozvedeli, že ostrov sa potopí. Každý si teda pripravil svoju loď a chystal sa odplávať z ostrova. Len láska chcela čakať do poslednej chvíle. Ešte než sa ostrov potopil, prosila láska pomoc.

Na luxusnej lodi plávalo okolo lásky bohatstvo. Opýtala sa: „Bohatstvo, môžeš ma zobrať so sebou?“ „Nie, nemôžem. Mám na svojej lodi veľa zlata a striebra. Tu pre teba nie je miesto.“ Tak sa láska opýtala Pýchy, ktorá plávala okolo prenádhernej lodi. „Pýcha, môžeš ma zviať so sebou?“ „Ja ťa, láska, nemôžem zobrať...“ „odpovedala pýcha,“ tu je všetko perfektné. Mohla by si poškodiť moju loď.“ – Láska sa teda popýtala smútku, ktorý plával okolo: „Smútok, prosím ťa, vezmi ma so sebou.“ – „Ach, láska,“ – povedal smútok – „ja som taký smutný, že musím zostať sám.“ – Dobrá nálada preplávala okolo lásky, ale bola taká spokojná, že ani nepočula, že na ňu láska volá. – Zrazu nejaký hlas povedal: „Poď, láska, ja ťa zoberiem.“ Bol to nejaký starček, kto prehovoril. Láska bola vďačná a šťastná, že sa zabudla opýtať na starovo meno. Keď doplávali na pevninu, starček odišiel. Láska si uvedomila, že mu je veľa dlžná a opýtala sa múdrosti: „Múdrosť, môžeš mi povedať, kto mi pomohol?“ „To bol čas odpovedala múdrosť.“ – „Čas?“ opýtala sa láska, Prečo mi pomohol čas? – A múdrosť odpovedala: „Pretože len čas vie, aká dôležitá je v živote láska.“

DANIELA HORÍNKOVÁ

Vianočné hviezdy

Do vianočnej noci tmavej
jasná hviezda zažiarí.
Zajagá sa v plnej sláve,
hoc v slzičke na tvári.
Zvestuje nebeským družkám
i hviezdíčkam snehovým,
že v Betleheme Pán Boh sám
dnes celý svet osloví.
Hviezdíčky šepcú v nočnú tíš
a ich trblietavé hlásky
nám oznamujú, že Ježiš
narodil sa z Božej lásky.

Zamyslenie nad Božím slovom

„...zjavil sa anjelom, zvestovaný bol národom, uverili v Neho na svete, vzatý bol v deň slávy...“ (1.Tim. 3,16)

Máte radi tajomstvá? Myslím si, že každý z nás má svojím spôsobom rád tajomstvá. A práve tento dnešný deň skrýva v sebe veľa tajomstiev. V tento deň chceme byť štedrejší k svojim blízkym, ale zároveň v sebe nosíme tajomstvá, ktorými chceme obdarovať svoje rodiny. Sú to príjemné tajomstvá, ktoré dopĺňajú atmosféru dňa. Tento deň však nesie v sebe aj iné tajomstvo, ktoré si každodenne pripomínáme aj na štedrovečerných službách Božích. S radosťou si pripomíname to veľké tajomstvo viery, o ktorom nám hovorí apoštol Pavel v Prvom liste Timoteovi: „On, ktorý sa zjavil v tele, ospravedlnený bol v Duchu, zjavil sa

anjelom, zvestovaný bol národom, uverili v Neho na svete, vzatý bol v slávu.“ Tým tajomstvom viery je Pán Ježiš Kristus. Jeho narodenie si dnes pripomínáme. Z veľkej Božej milosti sa zjavil v ľudskom tele. Pre každého jedného z nás je pripravený odhaliť to tajomstvo, ktoré skrýva. Je to Jeho obrovská láska. Láska, ktorá znesie všetko. Láska, ktorá nadovšetko miluje. Dnes sa zvestuje radostná zvesť o Jeho láske po celom svete. O tej láske, ktorá prišla k nám skrze Neho. Mnohí v Neho uverili a veria aj dnes. Veria, že On je tým pravým Božím Synom, ktorý mal prísť, aby vykonal veľké dielo spásy.

A dnes, práve dnes sa tešíme a v srdci cítime veľkú radosť a lásku, pretože v Ježišovi Kristovi sa nám zjavila Božia milosť. To je tá skutočná viera: veriť tomu, prijať túto milosť a lásku a podľa toho aj žiť na tomto svete. Nech všetky ta-

jomstvá, ktoré dnes ukrývame v sebe alebo pod vianočným stromčekom, prinášajú ľuďom lásku, pokoj a porozumenie. A to najväčšie Tajomstvo nesie v sebe život, Božiu lásku a požehnanie. Je to sám Pán Ježiš Kristus. Prijmeme toto Tajomstvo a naplníme ním svoje životy. Amen.

■ MGR. ZUZANA SLÍŽIKOVÁ
zborová farárka na Slovensku

Modlitba: Pane Ježiši Kriste, v Tebe sa ukázala Božia láska zostupúca k nám, ľuďom. Ďakujeme Ťi za všetko, čo si pre nás urobil. Zjavil si sa v ľudskom tele, aby si nás zachránil. Daj, aby sme sa z Tvojho narodenia úprimne tešili a touto radosťou mali naplnené svoje srdcia. Nech sa Tvoja sláva rozmáha medzi nami. Vylej svoje požehnanie na všetkých ľuďoch, aby vládol medzi nami pokoj. Amen.

Štedrý Večer (Rímskym 1: 1–7.)

Mnohé prípravy na vianočné sviatky spôsobuje aj ľudská túžba zažiť počas niekoľkých dní Vianoc niečo iné. Počuť iné slová na iné témy, iné melódie, iné piesne ako počas ostatných dní roka. Túžime aj vidieť lepší svet, lepších ľudí okolo nás. Túžime zažiť pokoj a radosť vo svojom srdci i vo svojej rodine. S podobnými očakávaniami možno vždy nanovo vstupujeme do sviatočných dní, hoci vieme, že sa znovu nevyhneme sklamaniu z toho, že človek sa z lepšiemu nezmení len tak z jedného dňa na druhý. – Ako teda správne sláviť Vianoce? Tak, že sa otvoríme novému slovu a novému svetlu. Apoštol Pavel nám toto Slovo a Svetlo života predstavuje hneď v prvých slovách Listu Rímskym. Z týchto slov priam vane Božie sláva, dôležitosť udalosti, jej prevratný význam v histórii, v dejinách ľudstva i jej vysoká aktuálnosť.

Sú to slová, ktoré hovoria o Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, od ktorého sme prijali milosť a apoštolstvo. Apoštol Pavel spomína milosť Pána Ježiša Krista. Nie je to len náhodná zmienka, pretože milosť je základom kresťanstva. Pán Ježiš prišiel na tento svet z lásky k nám. Z lásky k nám sa stal naším bratom, človekom. Vzдал sa Božej dohodnosti, vzal na seba naše hriechy, trpel a umrel na kríži. Seba obetoval za nás, a tak nás vyslobodil z otroctva hriechov, diabla i smrti, bol vzkriesený, je živý a mocný.

V milosti Pána Ježiša Krista je naša záchrana. Skrze Jeho milosť sú nám odpustené naše hriechy. Toto všetko má obrovský význam pre náš život v tejto čiasnosti, ale aj pre večný život, v Božom kráľovstve. Je potrebné, aby sme túto milosť Pána Ježiša Krista prijali a denne sa nechali viesť

Ježišom. A je naším poslaním a úlohou, aby sme si to všetko nenechávali len pre seba, ale aby sme boli apoštolmi, teda poslami Božej lásky a milosti, aby ich zvestovali slovami i svojim konaním aj dnes, tam, kde sme alebo budeme v spoločenstve bratov a sestier v Kristovi, vo svojich rodinách. – Sme milovaní Pánom Bohom! Uvedomovať si to, prijať túto skutočnosť a žiť ňou, znamená prijať do srdca Boží pokoj. Milosť a Boží pokoj i radosť v srdci je prichystaná nielen počas Vianoc, ale každý deň pre nás všetkých. Aj pre osamelých, či trpiacich, pretože Pánom Bohom milovaný človek nikdy nie je sám! Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista!

■ PHDR. MILOŠ KLÁTIK,
generálny biskup ECAV na Slovensku

Slávnosť vianočná – Narodenie Krista

„To Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadeli na Jeho slávu.“ (Ján 1,14)

Ježiš Syn Boží. Na našej planéte sa už narodilo nespočetne veľa detí, z ktorých vyrástli mnohé významné osobnosti. Zapisali sa do ľudských dejín, či už ako veľkí vodcovia, vládatelia, učenci, vzdelanci, alebo ako bojovníci. No na ich slová a činy sa po čase zabudlo. Na našej zemi sa však narodilo dieťa, ktoré sa zapísalo nielen do svetových dejín, ale aj do ľudských srdc. Prišlo zhora z neba vydať svedectvo o tom, čo videlo a počulo, nám, ľuďom na Zemi. Bol to Boží Syn, Pán Ježiš Kristus.

On je svedkom v tom najvyššom a najčistejšom zmysle, svedok verný a pravý. (Zj 3,14).

Svedčí o tom najväčšom, čo existuje o Božej pravde a svedčí verne a jasne. Len On sám spĺňa podmienky pravého svedka, sám totiž videl a počul. Vo svete vzniká ešte aj dnes nepochopiteľná situácia.

Mnoho ľudí aj dnes počuje evanjelium Pána Ježiša, a napriek tomu zostávajú voči tejto radostnej zvesti chladní a bez záujmu. Dobré je však, že aj napriek takému to veľkému ľudskému chladu, priam mrazu v srdciach sa nájdu aj takí, ktorí evanjelium prijímajú a veria v Pána Ježiša Krista. Tým, že vierou počúvame Pána Ježiša, nie je Pán Boh odsudnutý nabok. Je poctený a uznávaný ako verný a pravý. Tu nám je dané nazrieť do tajomstva Svätej Trojice, kde vládne výhradne čistá láska. A láska dáva, obohacuje

je milovaného, má radosť, ak vidí, že milovaný je plnou mierou obdivovaný a uznávaný. Pán Boh nedal do rúk Kristovi len niečo, ale dal Mu všetko. Ak v Pánovi Ježišovi nachádzame všetko, zodpovedá to božej vôli a oslavuje Jeho vlastné konanie.

A práve preto náš postoj voči Pánovi Ježišovi rozhoduje o našom živote. Kto verí v Syna, má večný život. Každý úprimne veriaci kresťan v Božieho Syna má už prislúbený večný život. Nemusi mať vôbec strach, pochybnosti, či je to pravda, lebo z toho, čo zaslúbil Pán Boh, sa už mnohé splnilo a ešte sa aj splní.

■ MGR. MILAN KRIVDA,
biskup Západného distriktu
ECAV na Slovensku

Deutsche Anlage

Redakteurin: PFARRERIN ESZTER HEINRICHS

Weihnachten bei Familie Luther

Für viele Menschen ist Weihnachten ein Familienfest. Sie machen sich auf, um am Heiligen Abend im Kreis der Familie zu feiern, beschenken sich gegenseitig und sitzen am Weihnachtsbaum beisammen. Viele, die keine Familie haben, spüren in der Weihnachtszeit Einsamkeit. Denn Weihnachten und Familie gehören für die meisten Menschen zusammen. Dass dies so ist, hängt mit Martin Luther zusammen.

Wie hat eigentlich Martin Luther Weihnachten gefeiert? – Auf einem Kupferstich des Weimarer Künstlers Carl August Schwerdtgebürth (1785–1878) wird Luther als Vater im Kreis seiner Familie dargestellt. Seine Ehefrau Katharina von Bora, von ihm liebevoll „Käthe“ genannt, sitzt neben ihm mit dem jüngsten Kind auf dem Schoß, um den Tisch versammelt sind die anderen vier Kinder der Familie Luther. Mit dabei

geprägt war: „Wir fassen keinen anderen Gott als den, der in jenem Menschen ist, der vom Himmel kam. Ich fange bei der Krippe an.“ Diese Theologie, die bei der Menschwerdung Christi ansetzt, wird bei Luther praktisch umgesetzt in der Kindererziehung. Er sagte einmal: „Christus, da er Menschen erziehen wollte, musste Mensch werden. Wollen wir Kinder erziehen, müssen wir selbst Kinder mit ihnen werden.“

Die Botschaft von Jesus Christus sollte den Kindern also auf kindgerechte Weise vermittelt werden – weil Gott selber Kind geworden ist. Ein wichtiges Instrument, den Kindern das Geheimnis Christi nahezubringen, war die Musik. Luther schrieb viele Lieder nach den Melodien damals bekannter Volksweisen. So konnten die Lieder leicht behalten und gut mitgesungen werden. Manche dieser Lieder waren ausdrücklich für Kinder gedacht. Das berühmte Weihnachts-

*Des lasst uns alle fröhlich sein
und mit den Hirten gehn hinein,
zu sehn, was Gott uns hat beschert,
mit seinem lieben Sohn verehrt.*

In der sechsten Strophe klingt das Thema „Bescherung“ an. Auch der Brauch des Schenkens zum Christfest geht letztlich auf Martin Luther zurück. Für den Reformator war Jesus Christus selbst das größte Geschenk, das Gott uns Menschen gemacht hat. Den Kindern sollte dieses Geschenk verdeutlicht werden, indem sie am Tag seiner Geburt selber Geschenke erhielten; die Gaben brachte nun der „heilige Christ“ am Tag seiner Geburt und nicht mehr der heilige Nikolaus am 6. Dezember, wie es bis dahin in der mittelalterlichen Kirche üblich war. Auch das Einüben von Theaterstücken mit der Geschichte der Geburt Jesu wurde von Luther und Melancthon gefördert.

*„Die Geburt Jesu in Bethlehem ist keine einmalige Geschichte,
sondern ein Geschenk, das ewig bleibt.“ (MARTIN LUTHER)*

ist auch Philipp Melancthon, Luthers treuer Freund und Mitreformator. In der Ecke sitzt eine Magd, welche die Szene andächtig beobachtet. Auf dem Tisch steht der Weihnachtsbaum, dessen Licht die Kinder fasziniert. Martin Luther selbst spielt die Laute und singt Weihnachtslieder.

Dieses Bild hat die Vorstellung vom evangelischen Weihnachtsfest im 19. Jahrhundert stark geprägt. Manches ist natürlich spätere Erfindung. Den Weihnachtsbaum hat Luther beispielsweise noch nicht gekannt; dieser Brauch kam erst im 18. Jahrhundert auf, hat sich dann aber rasch durchgesetzt. Aber dass Weihnachten auch in der Familie gefeiert und gepflegt wird, verdanken wir Martin Luther. Weihnachten wurde damals hauptsächlich als Hochfest in der Kirche gefeiert. Aber Luther war bald nach seiner Heirat mit Katharina von Bora im Jahr 1525 auch Familienvater. Insgesamt sechs Kinder wurden dem Paar geboren, und Luther legte großen Wert darauf, dass auch die Kinder im Glauben an Jesus Christus aufwachsen. Luther hatte eine besondere Gabe, sich auf die Kinder einzulassen. Das hing auch mit seiner Theologie zusammen, die stark von der Menschwerdung Jesu Christi

lied „Vom Himmel hoch“ soll Luther anlässlich der Geburt seiner jüngsten Tochter Margarete gedichtet haben. Das Lied ist als eine persönliche Anrede formuliert, die beinahe in jeder Strophe durchklingt. Der Engel sagt es nicht nur den Hirten, sondern auch den Kindern, ja uns allen:

*Vom Himmel hoch, da komm ich her,
ich bring euch gute neue Mär;
der guten Mär bring ich so viel,
davon ich singen und sagen will.*

*Euch ist ein Kindlein heut geborn
von einer Jungfrau auserkorn,
ein Kindelein so zart und fein,
das soll euer Freud und Wonne sein.*

*Es ist der Herr Christ, unser Gott,
der will euch führn aus aller Not,
der will euer Heiland selber sein,
von allen Sünden machen rein.*

Die sechste Strophe fordert die Kinder geradezu auf, jetzt mit den Hirten in die Stube hineinzugehen und das besondere Geschenk Gottes anzusehen:

Insgesamt wird deutlich, dass Luther Bräuche bewusst gestaltete, um Jesus Christus ins Zentrum zu setzen. Nicht alles hat sich bis heute durchgehalten. So war es noch für Luther klar, dass mit der Geburt Jesu Christi auch das neue Jahr beginnt. Denn in seiner Geburt macht der lebendige Gott mit uns einen neuen Anfang. Das klingt noch in der letzten Strophe des Liedes „Vom Himmel hoch“ an:

*Lob Ehr sei Gott im höchsten Thron,
der uns schenkt seinen ein'gen Sohn.
Des freuet sich der Engel Schar
und singet uns solch neues Jahr.*

Luthers Anliegen war es, die Weihnachtsbotschaft im alltäglichen Leben zu verwurzeln. Es ist die Freude an Jesus Christus, die den Reformator prägt. Davon zeugt auch die Art und Weise, wie Luther im Kreis von Familie und Freunden Weihnachten gefeiert hat. So wird Christus selbst zum Familienmitglied, oder besser umgekehrt: Wir werden Teil seiner Familie. „Es sollte uns fürwahr nichts fröhlicher sein als dies, dass Christus geboren ist von der Jungfrau Maria.“

■ JOHANNES ERLBRUCH

Alle eins in Christus Jesus

Gelegentlich denke ich darüber nach, wer wohl die Leser und Leserinnen der Zeilen der deutsche Seite im „Evangélikus Élet“ sind. Sind es Ungarndeutsche oder Ungarn, die neugierig sind oder deutsch üben wollen? Ausländer, die in Ungarn leben? Wir sind vielleicht unterschiedlicher Herkunft und haben aus verschiedenen Anlässen die deutsche Sprache gelernt.

Ich lebe seit einigen Jahren in einer westungarischen Gemeinde, in der deutsche Kultur und Traditionen sehr wichtig sind. Wir haben bei uns zum Beispiel eine Liturgie für den Heiligen Abend, die so im ganzen Land wohl einzigartig sein mag. Dazu gibt es eine nette Geschichte: Als wir vor acht Jahren im Oktober in unseren Dorf zogen, waren viele Menschen hier sehr skeptisch – die neuen Pfarrer! Sie schätzten uns ab und einige meinten, ob sie uns als Pfarrer wohl richtig akzeptieren könnten, das würde man dann nach Weihnachten sehen, wenn wir den Gottesdienst zum Heiligen Abend gehalten hätten mit der alten Weihnachtsliturgie... Diese Liturgie war mit gotischen Buchstaben auf vergilbtes Papier geschrieben und stammte aus dem Jahre 1938. Am Heiligen Abend haben die Gottesdienstbesucher eine Kopie dieser Liturgie in den Händen gehalten und waren gespannter Erwartung, ob „die neuen Pfarrer“ alles richtig machen würden. Und als wir die Prüfung augenscheinlich bestanden hatten, wurden wir nach dem Gottesdienst gleich am Ausgang der Kirche von einem Gemeindeältesten mit hausgebranntem Schnaps empfangen. Weil Weihnachten wichtig ist, für alle von uns, auch wenn wir es auf verschiedene Weise erleben.

Ganz gleich, ob wir Deutsche, Ungarndeutsche, Ungarn, Österreicher oder anderer Nationalität und Herkunft sind. Wie es uns Paulus ins Gewissen schreibt: „Ihr seid alle durch den Glauben Kinder Gottes in Christus Jesus. Es gibt nicht mehr Juden und Griechen, nicht Sklaven und Freie, nicht Mann und Frau; denn ihr alle seid »einer« in Christus Jesus.“ (Gal 3,28) Gleichgültig, wie verschieden wir auch sein mögen, gleich ob wir von verschiedenen Kulturen geprägt sind – wir sind alle „eins“ in Christus Jesus. Ganz besonders aber zu Weihnachten...

Ich wünsche Ihnen allen für diese Tage, dass sie mit Ihren Lieben und mit Ihrer Gemeinde das Gefühl haben, dass Sie „eins sind“ in Christus Jesus!

■ ESZTER HEINRICHS

Deutschsprachige und zweisprachige Gottesdienste am Weihnachten

24. Dezember	
Ágfalva (zweisprachig)	18 Uhr
Balatonboglár	16 Uhr
Budavár	18 Uhr
Hévíz	16 Uhr
Sopron	17 Uhr
Sopronbánfalva (zweisprachig)	16 Uhr

25. Dezember	
Balatonboglár	9.30 Uhr
Budavár	10 Uhr
Hévíz	11 Uhr
Sopron	9 Uhr

26. Dezember	
Ágfalva	9 Uhr
Bonyhád	10 Uhr
Budavár	10 Uhr
Egyházaskozár	14 Uhr
Sopron	9 Uhr
Sopronbánfalva	10.30 Uhr

Istentisztelet-közvetítés a Duna Televízióban

Bemutatkozik a Pesti Evangélikus Egyház Deák Téri Gyülekezete

A pesti evangélikusság gyülekezetté szerveződésére II. József türelmi rendelete (1781) után került sor. A szervezés első lépéseit Pongrácz Boldizsár péteri földbirtokos tette meg, akit ebben gróf Beleznyay Miklósné támogatott anyagilag. A városi polgárság egy fiatal tagjának, Liedemann János Sámuel kereskedőnek, a gyülekezet későbbi gondnokának fáradhatatlan munkája nyomán 1787-ben alakult meg a pest-budaiai első evangélikus gyülekezete. Lelkészül a három nyelven prédikáló Molnár Jánost hívták meg. A gyülekezet többsége ebben az időben német ajkú volt, de egyre nőtt a szlovák iparosok, munkások száma is. A magyar híveknek havonta egy alkalommal tartottak istentiszteletet.

A gyülekezet igen hamar templomot, iskolát és paplakot akart építeni. Ehhez a telket 1792-ben kapták meg Pest városától. Először az imaterem készült el, majd 1795-ben a lelkészlakás mellett megnyílt az elemi iskola is. A templom terveinek elkészítésére Krausz Jánost kérték fel. Terveit Pollack Mihály átdolgozta, és klasszicizáló empire, palatinus stílusban építette meg a templomot. Az alapkövetelést 1799-ben történt; az építkezés a napóleoni hábo-

rúk miatt késett, ezért a felszentelésre 1811 pünkösdjén került sor. A templom homlokzatát Hild József 1856-ban áttervezte, majd 1875-ben lebontották az életveszélyessé vált tornyot.

A 19. században sok jeles lelkésze volt a gyülekezetnek: Székács József, Ján Kollár, Győry Vilmos, akik irodalmi munkásságukról is híresek. A közösség növekedésnek indult, és a szlovák gyülekezet 1854-ben önállósodott saját templommal. A parókiaépületben található az Evangélikus Országos Múzeum, mely sok tárgyi emléket őriz ebből az időből. A Deák téri iskola is ebben az időszakban erősödött meg, és vált középiskolává. A 19. század végére kinőtte a helyét, ezért az egyház új iskolaépület emelését határozta el. Az evangélikus főgimnázium (a mai Városligeti fasorban) 1905-ben nyílt meg főgimnáziumként.

A 20. század sok változást hozott a közösség életében. Területe csökkent, több gyülekezet önállósodott. Jelenleg a gyülekezetben az aktív élet a kisközösségekben zajlik. A parókiaépületben működik a Kisdeák Evangélikus Óvoda, amely 1998-ban jött létre. A gyülekezethez tartozik a Lutheránia kórus, melynek karmestere dr. Kamp Salamon, korrepetitor orgonistája Mekis Péter.

A gyülekezet igazgató lelkésze ifj. Cselovszky Ferenc, lelkészei Gáncs Péter püspök és Smidéliusz Gábor, másodlelkésze Gerőfiné dr. Brebovszky Éva. Orgonistája dr. Finta Gergely. Felügyelője dr. Sólyom Jenő.

A régiek Insula Lutheranának, evangélikus szigetnek nevezték a belváros szívében található gyülekezeti központot, amely a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulója alkalmából a megújult Huszár Gál könyvkereskedéssel, az evangélikus múzeummal, a Kaláka zenebolttal együtt a felújulás, lelki megerősödés helye, oázis lehet ma is a nagyváros forgatagában minden kereső, békére vágyó számára.

Evangélikus istentisztelet a Duna Televízióban

December 25-én, karácsony ünnepén 11 órától istentiszteletet közvetít a Duna Televízió a Deák téri evangélikus templomból. Igét hirdet Gáncs Péter elnök-püspök.

Tisztelt Olvasónk és Előfizetők!

A 2016. évben sokat változott magazinunk, az *Evangélikus Élet*. Mint ahogy minden változás esetében, törvényszerűen vannak egyértelműen pozitív jelenségek és olyanok is, amelyek nem találkoztak az olvasói igényekkel. Így a szerkesztőséghez, illetve a kiadóhoz érkezett olvasói véleményeket, a gazdasági realitásokat és a szakmai kritériumokat egyszerre figyelembe véve 2017-ben tovább szeretnénk alakítani lapunkat. Változatlanul az a célunk, hogy minél inkább olyan újságot készíthessünk, amely egyszerre segíti az evangélikus keresztény hitünkben való megerősödést és a tájékozódást környezetünkben, életterünkben – mindezt olvashatóan, érdekesen, inspirálóan. Ehhez a folyamathoz kérjük továbbra is Olvasóink támogatását, imádságát.

2017-re nézve – négy év után először – a lap árán is módosítanunk kell. Az éves előfizetési díj 14 300 forintból 15 600 forintra emelkedik, a féléves díj 7800 forint, a negyedéves 3900 forint lesz.

Kiadónk ezentúl is előfizetési kedvezménnyel, pontosabban ajándék hónapokkal „jutalmazza” azokat, akik új előfizetőt toboroznak a lap olvasótáborába. Támogatói akciónk újból meghirdetésével pedig továbbra is azoknak szeretnénk segíteni, akik anyagi okok miatt kényszerülnek a lapelőfizetés lemondására.

Páratlan páros kedvezmény

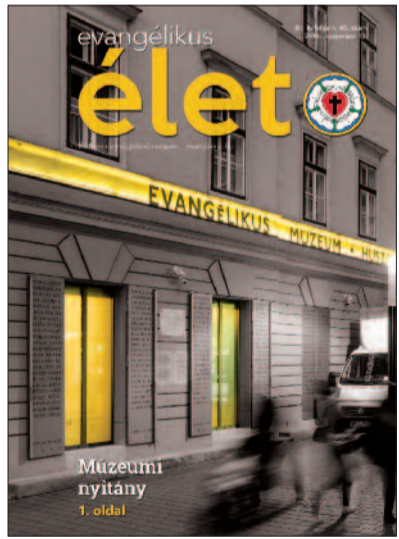
„Páratlan páros” akciónk keretében továbbra is jelentős kedvezménnyel hosszabbíthatja meg előfizetését, ha egy új előfizetőt toboroz az *Evangélikus Élet* olvasótáborába, ráadásul az új előfizető is kedvezményben részesül!

Ha tudomása van arról, hogy gyülekezetében – ismerősei, barátai körében – valaki fontolgatja, hogy előfizet a lapra, hívja fel a figyelmét akció ajánlatunkra, és szövegkezzene.

Önök mindössze annyit kell tennie, hogy – mielőtt meghosszabbítja meglévő saját előfizetését (azaz díjbekérő levelünk kézhezvételét követően postán vagy banki átutalással befizeti az előfizetési díjat) – kapcsolatba lép a Luther Kiadóval, és megadja annak az új elő-

fizetőnek a nevét és az elérhetőségét (postázási címét és esetleg a telefonszámát), aki az Ön közvetítésével készül megrendelni lapunkat.

S hogy milyen kedvezményekre számíthat? Ha Ön negyedéves hosszabbítja meg előfizetését, akkor további egy hónapig ingyen kapja újságunkat. Dönthet ennél nagyobb időtartamú hosszabbítás mellett is, ez esetben arányosan nő az „ajándék hónapok” száma: féléves előfizetéshez két, háromnegyed éveshez három, egész éveshez pedig négy további hónap az ajándék. Az „ajándék hónapokat” természetesen

akkor írjuk jóvá az Ön számára, amikor az Ön által megnevezett személy ténylegesen előfizetett az *Evangélikus Életre*. Lapunk új előfizetői szintén előfizetésük időtartamának függvényében kapják majd további egy, két, három vagy négy hónapon át ingyenesen az újságot.

Előfizetői támogatói akció

Tisztában vagyunk azzal, hogy bizonyára most is lesznek olyanok, akik nem tudják tovább vállalni az előfizetés terheit. Ezért – ahogyan az elmúlt években is tettük – szeretnénk segíteni nekik abban, hogy mégis tovább olvashassák a lapot.

Azt kérjük előfizetőinktől, ha módjuk van rá, akkor az előfizetési díjnál nagyobb összeget juttassanak el kiadóinkhoz, hogy a befolyt összeggel támogató-

ni tudjunk olyan olvasóink előfizetését, akiknek a számára az előfizetési díj rendezése anyagi nehézséget okoz. A támogatás befizetéséhez kérjenek munkatársunktól egy pluszcsekkszelvényt, vagy pedig a most kapott csekken saját előfizetési díjukon felül az e célra szánt összeget is fizessék be. Ez utóbbi esetben a csekk (vagy az átutalás) „közlemény” rovatába feltétlenül írják be, hogy „plusz előfizetői támogatás”, illetve annak pontos összegét.

Várjuk azoknak a jelentkezését is, akik anyagi okok miatt kényszerülnek a lap lemondására. Kérjük, egyértelműen jelezzék ezt számunkra, hogy a beérkezett támogatásokból az ő előfizetésüket is segíteni tudjuk.

A tavaly is meghirdetett támogatói akciónk eredményeképpen az összegyűlt támogatás 250 259 forint volt. Ezúton is köszönjük ezt mindazoknak, akik fontosnak tartották, hogy támogassák azokat, akik csak ily módon juthatnak rendszeresen lapunkhoz.

Ha a támogatási akcióval, a „páratlan páros” kedvezménnyel vagy saját előfizetésükkel kapcsolatban bármilyen kérdésük, észrevételük van, forduljanak bizalommal a kiadóhoz, munkatársunk készséggel áll rendelkezésükre: Luther Kiadó – előfizetési ügyintéző Nemes Krisztina; telefon: 1/317-5478; 20/824-5518; e-mail: kiado@lutheran.hu.

Még mielőtt elfelejténék: azon előfizetők között, akik 2017. január 6-án, vízkereszt ünnepén érvényes *Evangélikus Élet*-előfizetéssel rendelkeznek, sorsolást tartunk. A nyertes másodmagával térítésmentesen tölthet el egy hétvégét (péntek vacsorától vasárnap ebédig) a balatonszárszói Andorka Rudolf Evangélikus Konferencia- és Missziói Otthonban, egy előre egyeztetett időpontban.

Bízunk abban, hogy Önök a lap rendszeres olvasásával továbbra is segítségünkre lesznek.

A kiadó és a szerkesztőség nevében is kívánok békés adventi heteket, karácsonyi ünnepet és Isten áldásaiban gazdag új esztendő!

■ KENDEH K. PÉTER,
a Luther Kiadó igazgatója

Támogatja az állam az evangélikus gyülekezetépítést

Orbán Viktor miniszterelnök december 10-én hivatalában fogadta Gáncs Pétert, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspökét. A megbeszélésről csupán egy szűkszavú sajtóközleményt adtak ki. Gáncs Péter püspököt a megbeszélés részleteiről kérdeztük.

– Ki kezdeményezte a találkozót, és mi volt a célja?

– A megbeszélést én kezdeményeztem, mert tájékoztatni akartam a kormányfőt a reformáció jubileumi emlékévére való felkészülésünkről s általában az ezzel kapcsolatos ügyekről. Három évvel ezelőtt megállapodást írtunk alá arról, hogy a kormány ötmilliárd forint támogatással segíti egyházunk Győrben megkezdett Insula Lutheran-beruházását, valamint a hasonló budapesti, Deák téri fejlesztést. Győrben már elkészült az óvoda, december 11-én szenteltük fel a felújított Öregtemplomot, tornaterem készül, bővítjük az öregek otthonát, a Deák téri Evangélikus Országos Múzeumot pedig ugyancsak nemrégiben adtuk át a látogatóknak. Úgy illik, hogy aki támogatást kap, az számoljon el annak elköltésével.

– Úgy tudom, a hitoktatás ügye is szóba került.

– Igen. Arról tájékoztattam a kormányfőt, hogy minden erőnkkel igyekszünk kihasználni az iskolai hitoktatás kínálta lehetőségeket, de számunkra a súlyos problémát jelent az, hogy állami támogatás csak a hét főt elérő hitcsoportoknak adható. Márpedig mi kis egyház vagyunk, a hittanos csoportjaink létszáma ritkán éri el a hét főt, ezért a saját költségvetésünkből kell kipótolnunk a hitoktatás költségeit. Arra kértem Orbán Viktort: úgy alakítsák az állami finanszírozást, hogy méretünkönél fogva más történelmi egyházakhoz viszonyítva ne kerüljünk hátrányba. A kormányfő nyitottan fogadta és támogatásáról biztosította ezt a felvetést, ugyanakkor a tárgyaláson jelen lévő Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter felvetette a hitoktatás területén megvalósítható ökumenikus együttműködést.

– Vagyis azt, hogy az evangélikus gyerekek szükség esetén beülhetnek a református hittancsoportba vagy éppen fordítva?

– Így valahogy, és azt hiszem, hogy ezt a felvetést érdemes komolyan megfontolni. Mi ettől nem zárkozunk el, ugyanakkor tisztában kell lennünk azzal, hogy ez legfeljebb ajánlat lehet,

de nem válhat automatizmussá. Tesék csak arra gondolni, hogy a szülőknek is meg kell hagynunk a választás szabadságát.

– Régóta vajudik az evangélikus kórház ügye is.

– Erről is esett szó a megbeszélésen. Nekünk egyelőre nincs ilyen intézményünk, ugyanakkor Cserháti Péter, az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet főigazgatója és Nagy Zoltán, az Országos Idegtudományi Intézet főigazgatója személyében van kellően rátermett szellemi kapacitásunk egy evangélikus kórház működtetéséhez. A kormányfő azt mondta, hogy meg kell vizsgálni ezt az elképzelést.

– A közleményben templomépítésekről is szó esett.

– Igen, ez nagyon fontos része volt beszélgetésnek, hiszen számunkra alig van fontosabb cél a gyülekezetépítésnél. Tájékoztattam Orbán Viktort arról, hogy zsinatunk fontos célként jelölte meg az új gyülekezetek létrehozását, s ezzel kapcsolatban a kormányfő biztosított bennünket arról, hogy az új, valóban épülő és reális jövőképpel rendelkező gyülekezetek templomaik építése során számíthatnak az állam támogatására. Mi tudjuk, hogy előbb kell az élő köveket egymásra rakni, vagyis építeni a gyülekezetet, s csak utána lehet tervezni a kőből rakott hajlékot, de a közösség-szervezésben számunkra óriási bátorítás az, hogy az állam támogatja erőfeszítéseinket.

– Konkrét tervekről is esett szó?

– Igen. Említettem a miniszterelnöknek a Budakeszin, Pestszentimrén, Káposztásmegyeren és Soroksáron működő gyülekezeteinket, ahol a közösségek méreteihez igazított templomokra, gyülekezeti terekre lenne szükség.

– A reformációi emlékével kapcsolatban korábban felvetődött egy, a reformátusokkal közösen működtethető, budapesti sugárzású protestáns rádió elindításának gondolata is. Ez szóba került a megbeszélésen?

– A kormányfő azt mondta, hogy fontosnak tartja és támogatja ezt a kezdeményezést.

■ ILLISZ L. LÁSZLÓ

HIRDETÉS

A Luther Kiadó könyvesboltjának ünnepi nyitvatartása.

Könyvesboltunk a 1081 Budapest, Kiss József u. 2/a címen várja a tisztelt vásárlókat december 23-ig hétfőtől péntekig 9 és 18 óra, illetve december 10-én és 17-én, szombaton 9 és 13 óra között. December 24-től 2017. január 15-ig zárva tartunk. Nyitás: 2017. január 16-án, hétfőn. Megrendeléseket január 16-tól tudunk teljesíteni. Könyveinket ez idő alatt megvásárolhatja a Huszár Gál könyvesboltban (1052 Budapest, Deák tér 4.). Megértésüket köszönjük!

Ügyintézési szünet az országos irodában. Tájékoztatjuk a kedves Testvéreket és tisztelt Partnereinket, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodája (1091 Budapest, Üllői út 25., City Corner irodaház) december 23. (péntek) és 2017. január 6. (péntek) között zárva tart, az ügyintézés szünetel. Az első munkanap 2017. január 9., hétfő. Ezúton kívánunk minden kedves Testvérünknek és Partnerünknek áldott karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendő!

Krámer György országos irodaigazgató

GYÁSZJELENTÉS

Életéért Istennek hálát adva tudatjuk mindenkivel, akik ismerték, hogy Édesanyánk, Bohus Imréné december 6-án megtért Teremtőjéhez. Főton december 14-én helyeztük örök nyugalomra.

Bohus család

Advent 4. vasárnapja – Fil 4,4–7

Mennyi igazságosság fér a karácsonyvárásba?

A VASÁRNAP IGÉJE

Decemberi árnyékok. Habár a filippiekhez írott levélben szereplő ige eredetileg nem a karácsonyvárás kontextusába ágyazott, szinte minden félmondata karácsonyi asszociációkat kelthet az olvasóban, hallgatóban. Öröm, szelíd-ség, közel, hála, kérések, békesség – csupa karácsonyi szó, szinte beszírpantának bennünket, és puha, békés karácsonyi hangulatot hoznak.

De ha nem dugjuk a fejünket a homokba, akkor a karácsony nem pusztán ez a takaróba burkolózós hangulatú, örömteli várakozás és békés Isten-élmény. Karácsonyra – nem csak idén – számtalan árnyék is vetül. Mert nem mindenkinek jut ki ez a hangulat, és az évnek ebben a szakaszában talán jobban tudatosítjuk magunkban, hogy túl sok gyerekek és felnőttek nemhogy ajándéokra nem telik, de egy igazán jó vacsorára sem. Az üldözött keresztények, a háborús övezetekben lakó és otthonaikból menekülő kényszerű emberek sorsa is megérint, kétségbe ejt, és a tehetetlenség érzését hozhatja ránk. De nem kell ilyen messzire menni: a legtöbb családban a karácsony a rejtett és meglepetés-szerűen kirobbanó konfliktusok ideje. A karácsonyi készülődés, várakozás nem csupán angyalzárnyuhogás, bejgli és izgatott gyerekmosoly.

Szelíd vagy méltányos? Ha igénynek a görög eredetijét is elolvassuk, akkor ez az irritáció már nem ünneprontó és test-

idegen gondolat lesz, hanem megkapja megérdemelt helyét gondolatainkban és az ádventi előkészületünkben. „...szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt” – hangzik a sokat idézett mondat. Valóban erről van szó? A szelíd lelkű keresztény embert onnan lehet felismerni, hogy minden fájdalmat, szenvedést, nélkülözést eltűr? Jól illene a karácsonyi idillbe, ha valóban ez állna a szövegben. De a görög szöveg és sok más nyelvű bibliafordítás is eltér a könnyen kezelhető, senkinek gondot és kényelmetlenséget nem okozó keresztény ember ideáljától, és új, véleményem szerint gazdagító és igazán karácsonyi tartalmat állít a középpontba. A görög szó, az *epieikész* ugyanis nemcsak szelídséget jelent, hanem – és elsősorban – tisztességes bánásmódot, méltányosságot, igazságosságot.

„Tisztességes, méltányos, igazságos”: ezek a szavak a nélkülözőkre, az üldözöttekre irányítják a figyelmünket. Azokra, akiknek rosszabb lapokat osztott az élet, mint nekünk. Még ha sokat panaszkodunk is, szinte biztos, hogy bőven vannak, akiknek nálunk is rosszabbul megy. Hogy vagyunk velük ádventben, karácsonyra készülve? Gondoltunk arra, hogy mit tehetünk értük? Kipróbáltuk már, hogy mennyi szeretet fér el egy cipősdobozban? Vagy azt gondoljuk, van elég gondunk magunknak is? Adtunk a nélkülöző szomszédnak némi hozzávalót egy kicsit méltóbb karácsonyi vacsorához? Vagy azt hangoztatjuk, hogy mindenki a saját szerencséjének a kovácsa? Szeretetteli üzeneteket küldünk a

közösségi médiába, vagy gyűlöletkeltő cikkeket osztunk meg? Hajlandók vagyunk lemondani bizonyos termékekről, ha tudomásunkra jut, hogy előállításuk körülményei nem méltányosak? Hajlandók vagyunk a saját karácsonyi kényelmünket háttérbe szorítani, hogy egy picit több igazságosság legyen a világban?

Ádventben a szokásosnál hangosabban szólnak ezek a kérdések. Elsőre talán ünneprontók, második hallásra viszont épp hogy ezek tehetik széppé az ünnepet, lehetőleg nemcsak egy szűk rétegnek, hanem minél több embernek, ahogyan ezt az ádventben várt Békesség Fejedelme is kívánja.

Isten békéje. Ha méltányosak, tisztességesek és igazságosak vagyunk, akkor Isten békéje nem egyszerűen annak az embernek a békessége lesz, akit nem lehet kihozni a sodrából, aki mindent szó nélkül eltűr, bárhogy keresztülgyalogolnak is rajta. Nem a mindenki lábtörőjeként használható jámbor hívő békéje, nem ez a karikatúraszerű keresztény beállítódás. Isten békéje az a béke lesz, amely felé tart a világ, amely az idők teljességekor jön el, amelyben csak reménykedni tudunk, mert a tapasztalataink teljesen mást mutatnak. Amikor nem lesz sírás és jajkiáltás, amikor nincs háború, amikor mindenki a saját szőlőjében vagy fügefája alatt ülhet, és senki sem retenti őket (Mik 4,4).

■ DÁVID ADÉL

Imádkozzunk! Hozd el békédet, Uram, ne csak nekem, hanem minden embernek a földön. Hozz karácsonyi örömet, ne csak nekem, hanem minden embernek a földön. Hozz biztonságot azoknak, akik menekülnek, és akik háború fenyegetésében élnek. És kérek, mutass egy embert, akinek rajtam keresztül akarsz biztonságot, békét és örömet adni.

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek! Az Úr közel!” (Fil 4,4–5)

Advent 4. hetében az *Útmutató* reggeli s heti igéinek örömmüzenete: érkezik a Megváltó, örvendezzettek! Isten elküldte Fiát, mert úgy szerette e világot (lásd Jn 3,16). „Lelkünk sóvárogva várja az Urat, mert őbenne örül a mi szívünk.” (Zsolt 33,20.21; LK) Luther vallja: „Az öröm a hit gyümölcse. Meg kell ahhoz igazulni, hogy valaki örülhessen az Úrban. Ebből a hitből aztán szeretet, öröm, béke és hálaének fakad. Az ember szívbéli gyönyörűségét leli Istenben.” „Áldott az Úr, hogy meglátogatta népd, és váltságot szerzett neki.” (Lk 1,68; LK) „Mária [...] ezt mondta: Magasztalja lelkem az Urat, és újjong [...] megtartó Istenemben...” (Lk 1,46–47; lásd EÉ 38) Pál örömeinek oka az Úr közelsége. „...Isten békessége [...] meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.” (Fil 4,7) „Azon a napon másodszor is kinyújtja kezét az Úr [...], és összegyűjti Izráel szétszórta fiait, egybegyűjti Júda elszéledt leányait a föld négy széléről.” (Ézs 11,11–12) Az Úristen szolgájának ez lesz a küldetése: „...benned ajándékozom meg szövetségemmel népemet, vilárossággal a nemzeteket.” (Ézs 42,6) Az Emberfia ezt üzeni gyülekezetének: „Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be [...]. Eljövök hamar [...]. Aki győz, azt...” (Jel 3,8.11.12) „Én, Jézus, küldtem el angyalomat [...]. Én vagyok Dávid gyökere és új hajtatás, a fényszer hajnalcsillag. [...] Bizony, hamar eljövök. Jöjj, Uram Jézus!” (Jel 22,16.20) E leghosszabb, négy hétig tartó adventi idő végén az *Ószövetség* evangélistájának ajkán felcsendül az Immánuel-jövendölés: „...maga az Úr fog jelet adni nektek: Íme, egy fiatal nő, aki most várandós, fiút fog szülni, és Immánuelnek nevezi majd el.” (Ézs 7,14) Jézusban velünk az Isten, és szenteste „megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek”. (Tit 2,11) „Ne félj, Mária, mert kedvet találtál az Istennél; íme méhedben fogansz, és fiat szülsz.” (GyLK 685) „...az Úr anyala [...] ezt mondta: József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélek-től van. Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből.” (Mt 1,20–21) Pál, Isten elhívott apostola, az ő evangéliumát hirdeti: „Jézus Krisztus a mi Urunk...” „...aki test szerint Dávid utódaitól származott, a szentség Lelke szerint pedig a halottak közül való feltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult.” (Róm 1,4.3) Isten szeretete ünnepeinek lényege: „Az idők teljességében / Nekünk Jézus személyében, / Ím, Üdvözítőnk született, / Hogy nyerjünk örök életet.” (EÉ 165,3) „Hiszek az egy Úrban [...], aki [...] valóságos Isten a valóságos Istentől [...], az Atyával egylényegű [...]. Érettünk, emberekért és üdvösségünkért leszállt a mennyből.” (Niceai hitvallás)

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét.” (Jn 1,14a)

Karácsony hetében az *Útmutató* reggeli és ünnepi igéiben Krisztus urunk áldott születését idézik fel a tanúságtevők: „Isten szeretete abban nyilvánult meg irántunk, hogy megszületett Fiát elküldte a világba, hogy éljünk őáltala.” (1Jn 4,9; LK) „Az Úr anyala [...] ezt mondta [...]: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus. [...] a pásztorok így szóltak [...]: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg [...], és megtalálták [...] a jászolban fekvő kisgyermeket [...], visszatértek, dicsőítve és magasztalva Istent...” (Lk 2,9–11.15–16.20) „Krisztusnak azért kellett emberré születnie, hogy benne újjászülessünk. Magára veszi a mi származásunkat, belemeríti a magába, s nekünk ajándékozza a sajátját, hogy benne megtisztulva megújuljunk, mintha az volna a sajátunk” – tanítja Luther. Isten „az ő irgalmából üdvözített minket újjászült és megújító fürdője a Szentlélek által [...], hogy az ő kegyelméből megigazulva [...] részesei legyünk az örök életnek”. (Tit 3,5.7) „...megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete...” (Tit 3,4), s ez új életre indítja a benne hívőket. „Kezdetben volt az Ige [...]: ő jött el a világba. Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek...” (Jn 1,9.12) Isten, „ezekben a végső időkben a Fiú által szolt hozzánk [...]. Ő Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása...” (Zsid 1,2.3) Az egyház első vértanújára István névünnepe így emlékeztünk: „Drágának tekinti az Úr híveinek halálát.” (Zsolt 116,15) János névünnepe a szeretett tanítványról Jézus mondta Péternek: „Ha azt akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik rád? Te kövess engem!” (Jn 21,22) A csecsemő Jézusnak szüleivel menekülnie kellett Egyiptomba, mert Heródes halálra kerestette. Haragjában „megöletett Betlehemben és [...] egész környékén minden kétesztendő és ennél fiatalabb fiúgyermeket...” (Mt 2,16) Ez a szemtanú János bizonygatója: „...az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül. [...] és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket.” (1Jn 4,14.16) Az esztendő végén felhangzik Isten népének imája: „Az Úr hűségét magasztalom [...]: mindazt, amit értünk tett az Úr [...], mert irgalmasan bánt velünk, nagyon hűségesen.” (Ézs 63,7) Óéveste emlékezzünk: „Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.” (Zsolt 103,8) Jézus vigyázásra int: „Ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!” (Lk 12,40) Pál meggyőződése: a választottakat semmi sem szakíthatja el Krisztus szeretetétől. „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? [...] Hiszen Isten az, aki megigazít.” (Róm 8,31.33) Kérhetjük: „Formáld: a boldog új esztendőt / – Áldj meg minket, örök Isten!” (EÉ 177,3) ■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (december 18.)

Ki hasonlítható Istenünkhöz, az Úrhoz, aki a magasban lakik, és a mélybe néz...? Fölemeli a porból a nincstelent. Zsolt 113,5–7 (2Kor 13,4; Lk 1,[39–45]46–55[56]; Fil 4,4–7; Zsolt 130) Az ember gyermekkorában a szülei példáját követi. Sokszor azt cselekszi önkéntelenül, amit lát maga előtt. Saját magát a példaképeizhez kezdi hasonlítani. Később, amikor felfedezi az ember a maga képességeit, önmagát emeli egyre magasabbra. Az Úr azonban nem hagy el, megszólít, és akkor megváltozik mindennek az előjele! Őhöz mérjük magunkat mindenkor, és azt kérdezzük: „Vajon mi az ő szándéka énelem?” Ő felel akármilyen mélységből.

Hétfő (december 19.)

Amikor látták a [csillagot], igen nagy volt az örömük. Mt 2,10 (Zsolt 97,11; Ézs 11,10–13; Lk 1,1–17) Amikor az Úr elküldi jeleit, akkor indulni kell a lábunk és változni a szívnek az ő „jó tetszése” szerint. Azért készíti Istenünk az alkalmakat, hogy az ember megértse az értelmének megváltoztatásával: mindent a javunkra, a mi örömünkre rendelt az életünkben. Mindenkinek megvan a maga „csillaga”, élethelyzete, amely a megváltó Úrhoz vezet a mindennapok, a karácsony előtti utolsó hét fő rohanásában is. A napkeleti bölcsek lába elindult a betlehemi jászol felé...

Kedd (december 20.)

[Isten] hatalmas dolgokat művel kikutathatatlanul, csodás dolgokat megszámlálhatatlanul. Jób 9,10 (Jn 1,16; Ézs 42,5–9; Lk 1,18–25) Bibliaolvasásunk során akkor eszmélünk rá Isten hatalmas cselekedeteire, amikor egyre jobban megismerjük az Úr Jézust. Nem tudjuk értelmünkkel teljesen befogadni cselekedeteit, de ez a hitben való életben egyre kevésbé „zavar”. Ráhagyatkozom teljes életemmel, és rábízom szereteteim is. Ez nem a beletörődés érzése, hanem elfogadása Isten értelmének üdvözítő cselekedeteinek. „Mit Isten tesz, mind jó nekem, / És bölcs minden végzése. / Ha ő vezérli életem, / Szívemben csend és béke. [...] / Hagyom, hogy ő vezessen.” (EÉ 348,1)

Szerda (december 21.)

Jaj azoknak..., akik vesztegetésért igaznak mondják ki a bűnöst, de az igazaknak elvitatják az igazát. Ézs 5,22–23 (Mt 7,2; Jel 3,7–8.10–11[12]; Lk 1,26–38) Mi a legdrágább az életünkben? Mennyiért adnánk el? Áruba bocsátanánk egyáltalán? Az Úr a legdrágább kincsét, megszületett Fiát oda értünk, hogy nekünk életünk legyen. Ezt a legdrágábbat ne áruljuk el ideig való, földi, látszólagos előnyökért. Nem én tudom menteni a bűnöst, hanem egyedül Krisztus. Bármit kíván is a „világ”, Jézus megváltása ad csak felmentést és örök életet mindannyiunknak. Éppen ezért nem takargathatom előtte bűneimet, hasztalan cselekedet is lenne... Benne új életem van! Ő mentett meg!

Csütörtök (december 22.)

Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkeimmel! – mondja a Seregek Ura! Zak 4,6 (Zsid 11,30; Jel 22,16–17.20–21; Lk 1,39–56) Ebben a világban sokan már gyermekkoruk óta azt gondolják, hogy erővel mindent és mindenkit le lehet győzni, sőt uralkodni lehet a másikon. Istenünk munkája azonban egészen másképpen működik, mint a mi társadalmi megrögzöttségeink. A magunk hitre jutásában is azt láthatjuk, hogy az Úr szelíd Lélekkel szolt hozzánk, és így estünk – akár lélekben, akár valóságosan – térdre előtte, meglátva saját bűneinket. Nem erőszakkal kényszerített, egyszerűen halk szavával meggyőzött, legyőzött. Áldott legyen ezért az Úr neve!

Péntek (december 23.)

Az Ige volt az igazi vilárosság, amely magvilágosít minden embert: ő jött el a világba. Jn 1,9 (Zsolt 22,28; Ézs 7,10–14; Lk 1,57–66) Már csak egy nap karácsony-előestéig. Közben a leghosszabb éjszakákat éljük, a nappalok ilyenkor a legrövidebbek. Az ember kivágyik a szürkéségből, a feketeségből. Isten ismeri szívünket, és tudja, hogy magunktól sohasem vágnánk az igazi vilárosságra. Ezért küldte Jézust, hogy benne megleljük a mi életünk fényességét a legsötétebb napjainkban, elesettségek mélyén is. Benne kimeríthetetlen, kifogyhatatlan lámpást kapunk örök életre.

Szombat (december 24.)

Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek. Jn 8,36 (Zsolt 116,10; Mt 1,[1–17]18–21[22–25]; Róm 1,1–7; Lk 1,67–80) Igazi karácsonyelőesti evangélium! Nincsen másban szabadulásunk bűneinkből, Istentől való elfordulásunkból, magunkat megnyugtanni próbáló, vallásos látszatú életünkben, mint Krisztus Urunkban. Lelki megrögzöttségeink, bűneink bilincsei a megszülető Fiúban oldódnak le. Nincsen más (ki)út, csakis az Isten Fiában elkészített út. Karácsonyeste csendjében az Úr újat kezd velem, nem hagy magamra küzdelmeimben. Nem erre vagyunk mindnyájan?

■ LAJTOS JANOS

FIZESSEN ELŐ LAPUNKRA!

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evel@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikuslet.hu
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu • Előfizetés: kiado@lutheran.hu
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.ball@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DÁVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518.
Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletg telefonszámán: 06-1/767-8262 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309

